

We kennen allemaal wel voorbeelden van het in gebruik nemen van agrarisch terrein voor andere doeleinden. Het is vaak goedkoper om een nieuw bedrijventerrein op een weiland te positioneren dan een oud terrein te saneren en opnieuw in te richten.

Toch is het percentage van Nederland dat agrarisch gebruikt wordt vrij constant. Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek was dat in recente jaren 55 procent. Wel zien we het oppervlak achter de komma geleidelijk dalen, ten faveure van verkeersterrein, woonterrein, bedrijventerrein, bouwterrein en sportterrein. Deze functies knabbelen dus langzaam maar wel zeker wat af van onze landbouwgronden.

Mondiaal wordt een andere trend voorzien. Het Wereld Natuur Fonds berekende dat we de komende veertig jaar met een toenemende wereldbevolking en een toenemende welvaart net zoveel voedsel moeten produceren als in de afgelopen achtduizend jaar. Als we niet oppassen, zal tegen het jaar 2050 het grootste deel van onze planeet voor de landbouw worden gebruikt.

'Agrarische wildgroei' noemt het Wereld Natuur Fonds dat. Er is dan onvoldoende ruimte voor natuurgebieden met alle gevolgen van dien voor de biodiversiteit.

Zou het niet een goed plan zijn onze landbouwgronden voortaan meer te koesteren? Kunnen we het in gebruik nemen van landbouwgrond voor andere functies niet stoppen of misschien wel omdraaien? Er zal ongetwijfeld een markt zijn voor de afzet van onze agrarische producten.

Natuurlijk gaat dat niet vanzelf, landbouwgrond is immers goedkoper dan bouwgrond. We zullen dus wel iets moeten regelen. Zou dat geen mooi dossier voor minister Henk Kamp zijn?